

Dyr af Hjorteflægten, Agerhøns og forskellige Smaafulge. Ogsaa denne Bestemmelse er jeg meget betænkelig ved, og haaber, at den hører til dem, om hvilke der vil kunne opnaas Enighed om at lade dem udgaa, idet vistnok heller ikke denne hører med til den gældende Ret.

Hvad Hundeparagraffen angaar, betragter jeg den i sin nuværende Form nærmest som en Forbedring, og jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret i sin Opfattelse, naar han mente, at denne Paragraf kom i Strid med Loven om Mark- og Vejfred. Loven om Mark- og Vejfred maa efter min Opfattelse blive staaende uforandret for Hundenes Vedkommende. Jagtloven berører et andet Omraade, nemlig Omraadet for Jagtens Vedkommende, og der gives i saa Henseende andre Bestemmelser her. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke den ærede Indenrigsminister — derom kan han maasse saa Velighed til at udtale sig — deler min Opfattelse, skøndt jeg nok ved af Forhandlingerne, at han ikke fuldt ud samstemmer med Paragraffen, at der dog egentlig ikke er en saadan Modstrid mellem Paragraffen i Jagtloven og Bestemmelsen i Loven om Mark- og Vejfred. Naar den ærede Ordfører mente — jeg ved ikke, om han ligefrem udtalte det, men det fremgik af Tændensens i hans Tale — at der egentlig ikke vilde opnaas noget videre ved det nærværende Lovforslag, og han derfor foretrak at beholde det gamle, kan jeg ikke være enig med ham deri. Der opnaas i alt Fald for det første det, at de spredte Lovbestemmelser samles og samles noget fyldigere og bedre end i Landstingets og Regeringens Affattelse. Dernæst er der, saa vidt jeg skønner, strengere eller haardere Straffe for Overtrædelse af Jagtloven. Endelig er der den offentlige Paatale. Det er altsammen Ting, som jeg for min Part sætter megen Pris paa, og jeg ved ikke, om der med Undtagelse af de enkelte Steder i §§ 3 og 4 egentlig er noget, hvorved man kommer i Strid med den gældende Ret. Der er vel adskilligt andet, der ikke er i Overensstemmelse dermed, men om disse Ting kan der godt opnaas Enighed. Jeg kan ikke se andet, end at man, naar man ikke tænker alfor meget paa de 65 og 31 Endringer, som ikke have den Betydning, som de ved første Øjeblik kunne synes at have, nok kunde opnaa Enighed om det, der bliver tilbage. Om Jagttegnene er der meget delte Meninger her i Tinget. Forbudet mod Søndagsjagt kan, efter hvad jeg har erfaret, vist ikke lade sig gennemføre, om det just ikke forholder sig, som den ærede sidste Taler

anførte, at der her i Landstinget var fuld- stændig Enighed om, at Søndagsjagt skulde ophæves. Det har som sagt ikke været Tilfældet, men der kunde jo dog gives et antageligt Ækvivalent i Stedet for det Forbud. Jeg synes, at naar man kan faa et Fremstrid, skal man helst tage det.

Endelig have begge de to ærede Talere dvælet meget udførligt, eller om ikke udførligt saa dog temmelig indgaaende ved Gendarmparagraffen, men jeg kan dog fritage mig for en Smødegaaelse af dem, da de tilstrækkelig have imødegaaet hinanden, hvad enten det var Spøg eller Alvor, de fremførte. Den ene ærede Taler (Høst) mente, at det var en stor Hæder for Gendarmerne, at de blev fritagne for at vidne, og han vilde, at Folketingsmændene skulde staa i samme Kasus. Det ærede 3dje Medlem for 10de Kreds (Raben) mente, at det var en saadan Haan mod Gendarmerne, mod disse udmærkede Folk, som han udtalte sig, og om hvilke han har den samme Opfattelse som den ærede Krigsminister, at han af den Grund ikke kunde stemme for Lovforslaget, hvis denne Bestemmelse skulde opretholdes. Da disse Udtalelser staa i en saa bestemt Modstrid mod hinanden, er jeg overbevist om, at det høje Ting vil fritage mig for en Udtalelse i saa Henseende.

N. Hansen: Efter at den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen) har frasalbet sin Modstand mod Søndagsjagten, kan jeg i det væsentlige slutte mig til hans Udtalelser og skal derfor ikke komme videre ind paa Sagens Realitet, men kun præcisere mit Standpunkt over for Lovforslaget, som det nu foreligger paa Tingets Bord. — Da Jagtlovsforslaget var til 3dje Behandling i forrige Samling, var, saavidt det fremgaar af de Udtalelser, der faldt, ingen fuldt ud tilfreds med Lovforslaget i den Stikelse, det da havde faaet. Nu er Forslaget kommet igen her til Tinget og, som fremhævet, i en betydelig forandret Form, og der vil derfor ogsaa være mere Uenighed om det nu, end da det gik herfra; det er vist en Selvfølge. Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) med Hensyn til Titlen bemærkede, at Forslaget egentlig skulde hedde: Forslag til Lov om Udrykning af Vildt og Fremhjælp af Krybskytteri, saa passer denne Bemærkning ikke med de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde i Slutningen af sit Foredrag, idet han da kom til at sige, at han mente, at Forslaget skulde gaa til Udvalg, og derigennem skulde vi saa muligvis se at opnaa noget. Det ærede Medlems sidste Udtalelse